

بهینه سازی پرتفوی چند هدفه با استفاده از الگوریتم رقابت استعماری در بورس

اوراق بهادار تهران

سید مرتضی نظاری

رضا عیوض لو

مصطفی حبیبی

چکیده

بیشتر مسائل بهینه سازی در جهان واقعی دارای چند هدف می باشند که معمولاً با یکدیگر در تضاد هستند. سرمایه گذاران در بازار سرمایه نیز برای بهینه سازی سبد سهام چند هدف را با هم دنبال می کنند. هدف اصلی این مقاله بهینه سازی پرتفوی چند هدفه با استفاده از الگوریتم رقابت استعماری در بورس اوراق بهادار تهران بود. نمونه آماری این مطالعه شامل ۳۰ شرکت برتر بورس اوراق بهادار تهران در دوره زمانی ۱۳۸۴-۱۳۹۴ می باشد. برای این منظور ابتدا با استفاده از مدل خودهمبسته میانگین متحرک انباشته (ARIMA) به مدلسازی سری بازدهی پرداخته شد. سپس به منظور بررسی ریسک سبد دارایی ابتدا بر اساس مدل های خودهمبسته واریانس همسان شرطی (GARCH) منطبق بر رویکرد مارکوویتز به محاسبه ریسک پرداخته شد. همچنین نتایج این پژوهش نشان می دهد که الگوریتم رقابت استعماری در تشکیل پرتفوی سهام به گونه ای موفق عمل میکند. با توجه به یافته های تحقیق، کاربرد الگوریتم رقابت استعماری در انتخاب و بهینه سازی سبد سهام تأیید و توصیه می شود. عملکرد موفق این الگوریتم در برتری مستمر نسبت به پورتفوی بازار گواهی است بر ادعای سازگاری آنها با مسئله، که غیر قابل چشم پوشی و غیر قابل انکار است.

واژه های کلیدی: ریسک، بازدهی، بهینه سازی، سبد دارایی، الگوریتم رقابت استعماری.

5th National Conference on Management & Humanistic Science Research in Iran

5 July 2018 - Tehran University

پنجمین همایش ملی پژوهش‌های مدیریتی و علوم انسانی در ایران
۱۴ تیر ۱۳۹۷ دانشگاه تهران

۱. مقدمه

وجود یک بازار سرمایه فعال و پر رونق بعنوان یکی از نشانه‌های توسعه یافتگی کشورها، در سطح بین‌المللی شناخته می‌شود. در چنین کشورهایی اکثر سرمایه‌گذاری‌ها از طریق بازارهای مالی انجام می‌پذیرد و مشارکت فعال افراد جامعه در بورس تضمین‌کننده حیات بازار سرمایه و توسعه پایدار کشور خواهد بود. در مشارکت فعال افراد جامعه در بازارهای سرمایه، عمده‌ترین مسأله که هر یک از سرمایه‌گذاران با آن مواجه هستند، تصمیم‌گیری در جهت انتخاب اوراق بهادار مناسب برای سرمایه‌گذاری و تشکیل سبد بهینه سهام است.^۱

در بازارهای مالی، افراد و سازمان‌هایی که کسری منابع مالی دارند، با افراد و سازمان‌هایی که دارای مازاد منابع مالی هستند، رو به رو می‌شوند. تخصیص مناسب منابع مالی در بازار سرمایه، از جمله بازار بورس یکی از مهمترین مسائل روز است. تخصیص درست منابع نیازمند زمینه‌های مناسب سرمایه‌گذاری از یک طرف و ابزارها و تکنیک‌های تحلیل مناسب از طرف دیگر می‌باشد. یک تخصیص مناسب می‌تواند اطمینان خاطر سرمایه‌گذار را به دنبال داشته باشد و کارایی را نیز در بازار افزایش دهد. تشکیل و بهینه‌سازی سبد سهام در بازارهای مالی موجب کاهش ریسک غیرسیستماتیک سرمایه‌گذاری است و عملکرد سرمایه‌گذاری را به شدت افزایش می‌بخشد. هم‌اکنون بسیاری از فعالان بازار سرمایه از روش‌ها، نرم‌افزارها و رویکردهای سنتی برای تشکیل سبد سهام استفاده می‌کنند.^۲

چگونگی تنوع بخشی و بهینه‌سازی پورتفوی با توجه به این قیود و اتخاذ استراتژی‌های مربوطه، محل بحث می‌باشد. سال‌هاست در حل چنین مسائلی پیچیده‌ای، ریاضیات پیشرفته و کامپیوترها به کمک انسان شتافته‌اند تا هر چه بیشتر وی را در بیرون آوردن از شرایط عدم اطمینان محیطی و ابهام‌یاری رسانند. از جمله روش‌هایی که در سال‌های اخیر در حل بسیاری مسائل بهینه‌سازی، گره‌گشای ابهامات بشر بوده است و در پاسخ به مسائل پیچیده رویکردی موفق داشته است، روش‌ها و الگوریتم‌های موسوم به ابتکاری است. روش‌های ابتکاری که با هدف رفع کاستی‌های کلاسیک‌های بهینه‌سازی معرفی شدند با جستجویی جامع و تصادفی، احتمال دستیابی به نتایج بهتر را تا حد زیادی تضمین می‌کنند. از جمله این الگوریتم‌ها میتوان به الگوریتم رقابت استعماری اشاره کرد. هدف این مقاله بهینه‌سازی پورتفوی سهام با استفاده از الگوریتم رقابت استعماری در تعیین سبد بهینه‌داری با رویکرد چند هدفه می‌باشد. این

1. Gupta, P., Mehlawat, M.K., Saxena, 2008

2. Szego, 2011

پژوهش تعیین میکند تا برای حصول یک پرتفوی بهینه چه سهمی و به چه میزان می‌بایست در تشکیل سبد مشارکت داشته باشد.

ساختار مقاله حاضر از پنج بخش تشکیل شده است. در ادامه و در بخش دوم به بررسی ادبیات تحقیق و مروری بر مطالعات پیشین پرداخته شده است. در بخش سوم به روش شناسی پرداخته شده است. بخش چهارم اختصاص به مدل تجربی تحقیق داشته است. در نهایت در بخش انتهایی به بررسی نتیجه‌گیری و پیشنهادات پرداخته شده است.

۲. ادبیات تحقیق و مروری بر مطالعات پیشین

بحث سرمایه‌گذاری در اوراق بهادار و تحلیل آن در دو چارچوب کلی و متفاوت تقسیم بندی می‌گردد:

۱. تجزیه و تحلیل و گزینش اوراق بهادار به طور جداگانه؛ که در برگیرنده تخمین مزایای تک تک سرمایه‌گذاری‌ها به طور جداگانه و انفرادی، با استفاده از ابزارها و روش‌های تحلیل بنیادی و تکنیکی است، که به نوبه خود چهار مرحله تحلیل اقتصاد، صنعت، زیرگروه صنعتی و شرکت را شامل می‌شود.

۲. تشکیل سبد نظام یافته و مدیریت پورتفوی؛ که شامل تجزیه و تحلیل ترکیب سرمایه‌گذاری‌ها و مدیریت نگهداری مجموعه‌ای از سرمایه‌گذاری‌ها بوده، مباحثی همچون نظریه نوین پورتفوی، نظریه بازار سرمایه، فرضیه بازار کارا، مدل‌های شاخصی و مقیاس‌های ارزیابی عملکرد را در بر می‌گیرد.

مسئله انتخاب مجموعه بهینه‌ای از دارایی‌ها، یکی از نظریه‌های بازار سرمایه است که اهمیت خاصی نیز در مباحث اقتصاد خرد و کلان دارد. در اقتصاد کلان، سرمایه‌گذاری یکی از شاخص‌های مهم محسوب شده، نقش تعیین‌کننده‌ای در رشد و توسعه اقتصادی ایفا می‌کند. در اقتصاد خرد نیز اهمیت تصمیمات سرمایه‌گذاری ناشی از این مسئله است که در واقع فرد سرمایه‌گذار، مصرف امروز را به امید مصرف بیشتر، به زمانی در آینده مؤکول می‌کند. در واقع، فرد، سرمایه‌گذاری می‌کند تا رفاه و آسایش فعلی و آتی خود را بهبود بخشد، و تصمیم بهینه سرمایه‌گذاری، میزان مطلوبیت مورد انتظار سرمایه‌گذار را از مصرف آتی بیشینه می‌نماید.

ریسک و بازده، معیارهایی هستند که میزان مطلوبیت سرمایه‌گذار از انتخاب مجموعه دارایی‌های سرمایه‌گذاری را مشخص می‌کنند. مجموعه دارایی‌های سرمایه‌گذاری هر سرمایه‌گذار، با توجه به شرایط وی، افق زمانی، ریسک و میزان جریان نقدی مورد انتظار وی متفاوت است و در مدیریت پورتفوی، هدف، انتخاب مجموعه‌ای از سهام است به نحوی که ریسک حداقل و بازده حداکثر گردد.

5th National Conference on Management & Humanistic Science Research in Iran

5 July 2018 - Tehran University

پنجمین همایش ملی پژوهش‌های مدیریت و علوم انسانی در ایران
۱۴ تیر ۱۳۹۷ دانشگاه تهران

انتخاب یک مجموعه از سهام، معمولاً با تعامل بین ریسک و بازده مطرح می‌شود؛ هر چه ریسک سبد سهام بیشتر باشد، احتمال دریافت بازده بالاتر بیشتر خواهد بود. در دنیای واقعی، درجه ریسک‌پذیری افراد با یکدیگر متفاوت است و بازده‌داری‌های مختلف نیز، به دلیل وجود عوامل متعدد مؤثر بر آن، به طور مطلق قابل پیش‌بینی نیست. به دلیل اینکه سرمایه‌گذاران نمی‌توانند در مورد آینده مطمئن باشند، لذا اگر مایلند ریسک خود را کاهش دهند، باید به متنوع‌سازی یا پرگونه‌سازی پورتفوی خود مبادرت ورزند. متنوع‌سازی تا آن اندازه اهمیت دارد که می‌توان گفت نخستین قاعده مدیریت پورتفوی، پرگونه‌سازی است (پارکر جونز، ۱۳۸۰).

مدل مارکویتز با استفاده از مدل‌های برنامه‌ریزی ریاضی قابل حل می‌باشد، ولی وقتی محدودیت‌های جهان واقعی همچون تعداد زیاد سرمایه‌ها، محدودیت‌های مقادیر وزنی سهام و غیره به آن افزوده می‌شود فضای جستجوی آن بسیار بزرگ و ناپیوسته می‌گردد، که عملاً استفاده از مدل‌های ریاضی را ناممکن می‌سازد. بنابراین نیاز به الگوها و مدل‌های غیر خطی برای شناسایی رفتار سهام تأثیر بسزائی در پیش‌بینی آتی سهام و اتخاذ تصمیم مناسب دارد. اخیراً روش‌های ابتکاری جدیدی برای حل اینگونه مسائل مدنظر قرار گرفته است.

تئوری بهینه‌سازی شامل مطالعات کمی بهینه‌ها و روش یافتن آنهاست. همچنین بهینه‌ها به عنوان یک واژه فنی، دلالت بر اندازه‌گیری کمی و تحلیل ریاضی دارد، در حالی که واژه بهترین، دارای دقت کمتر بوده و بیشتر برای امور روزمره استفاده می‌شود. در مقایسه الگوریتم‌های بهینه‌سازی دو معیار همگرایی و عملکرد مطرح می‌شود. بعضی از الگوریتم‌ها دارای همگرایی بوده ولی ممکن است عملکرد ضعیفی داشته باشند، یعنی فرآیند بهبود آنها از کارایی و سرعت لازم برخوردار نباشد؛ برعکس بعضی دیگر از الگوریتم‌ها همگرایی نداشته ولی عملکرد آنها خیلی خوب است. میتوان هدف از فرآیندهای جستجو را در سه دسته خلاصه نمود: بهینه‌سازی، یافتن جواب عملی و شبه بهینه‌سازی. در سال‌های اخیر، بهینه‌سازی با استفاده از روش‌های ابتکاری توجه بسیاری از محققین را به خود جلب کرده است.

الگوریتم رقابت استعماری یکی از جدیدترین الگوریتم‌های بهینه‌سازی تکاملی است. همانگونه که از نام آن بر می‌آید، این الگوریتم بر مبنای مدلسازی فرآیند اجتماعی-سیاسی پدیده استعمار بنا نهاده شده است. از این جهت در نوع خود یک الگوریتم جدید و قابل رقابت با سایر الگوریتم‌های تکاملی از جمله الگوریتم‌های ژنتیک، الگوریتم کوچ پرندگان، کولونی مورچگان و ... می‌باشد. از جهت کاربرد نیز تاکنون در حل مسائل زیادی در زمینه بهینه‌سازی از جمله در مهندسی برق، کامپیوتر، صنایع، مکانیک، و ... استفاده شده است. دلیل استقبال بالا از این الگوریتم علاوه

5th National Conference on Management & Humanistic Science Research in Iran

5 July 2018 - Tehran University

پنجمین همایش ملی پژوهش‌های مدیریت و علوم انسانی در ایران
۱۴ تیر ۱۳۹۷ دانشگاه تهران

بر کارایی بالای آن، بیشتر به جنبه نوآوری و جدید و جذاب بودن آن برای متخصصین حوزه بهینه‌سازی باز می‌گردد. این الگوریتم در سال ۱۳۸۷ توسط آتشی (آتشی، ۱۳۸۷) معرفی شد و توجه بسیاری از متخصصین را به خود جلب نموده است. کاربرد این روش در بهینه‌سازی مسائل مدیریتی، مالی و اقتصادی بسیار نو می‌باشد، به طوری که هنوز نمی‌توان هیچ کاربردی از آن در بهینه‌سازی پورتنوی یافت. این الگوریتم علاوه بر نو بودن دارای خصوصیات دیگری از جمله کارایی بالا، سرعت مناسب، پارامترهای درونی متنوع جهت دستکاری برای بهبود پاسخ و ... است که انگیزه اصلی انتخاب آن برای بهینه‌سازی پورتنوی بوده است.

این الگوریتم که از مدلسازی ریاضی رقابت‌های امپریالیستی الهام گرفته شده است، الگوریتمی برای جستجوی عام است. به طور خلاصه، این الگوریتم، از چندین کشور در حالت اولیه شروع می‌شود. کشورها در حقیقت جواب‌های ممکن مسئله هستند و معادل کروموزوم در الگوریتم ژنتیک و ذره در بهینه‌سازی گروه ذرات هستند. همه کشورها، به دو دسته تقسیم می‌شوند: استعمارگر (امپریالیست) و مستعمره. کشورهای استعمارگر با اعمال سیاست جذب (همگون‌سازی) در راستای محورهای مختلف بهینه‌سازی، کشورهای مستعمره را به سمت خود می‌شکند. رقابت امپریالیستی در کنار سیاست همگون‌سازی، هسته اصلی این الگوریتم را تشکیل می‌دهد و باعث می‌شود که کشورها به سمت بهینه (معمولاً مینیمم) مطلق تابع حرکت کنند. در این روش، به استعمار به عنوان جزئی لاینفک از سیر تکامل تاریخی انسان نگریسته شده و از چگونگی اثرگذاری آن بر کشورهای استعمارگر و مستعمره و نیز کل تاریخ، به عنوان منبع الهام یک الگوریتم کارا و نو در زمینه محاسبات تکاملی استفاده شده است.

در بهینه‌سازی، هدف، یافتن یک جواب بهینه بر حسب متغیرهای مسئله است؛ آرایه‌ای از متغیرهای مسئله که باید بهینه شوند، ایجاد می‌شوند. در الگوریتم ژنتیک این آرایه، کروموزوم نامیده می‌شود. در اینجا نیز کشور نامیده می‌شود. در یک مسئله بهینه‌سازی n بعدی، یک کشور، آرایه‌ای $n \times 1$ می‌باشد:

$$\text{Country} = [P_1, P_2, \dots, P_{Nvar}]$$

در حقیقت، در حل یک مسئله بهینه‌سازی توسط الگوریتم معرفی شده، ما به دنبال بهترین کشور (کشوری با بهترین ویژگی‌های اجتماعی سیاسی) هستیم. یافتن این کشور در حقیقت معادل یافتن بهترین پارامترهای مسئله است که کمترین مقدار تابع هزینه را تولید می‌کند. هزینه یک کشور همانند ژنتیک و PSO با تابع ارزیابی مشخص می‌شود. در شروع، تعدادی کشور تولید می‌شوند، سپس، بر اساس برآورد هزینه آنها به واسطه تابع ارزیابی، تعدادی از آنها به عنوان امپراطوری و بقیه به عنوان مستعمره انتخاب می‌شوند (تعیین تعداد امپراطوری‌ها، مستعمرات و کشورهای اولیه، از پارامترهای مسئله بوده، در اختیار کاربر است)، سپس با استفاده از عملگرهای تصادفی و در نظر گرفتن

هزینه‌های امپراطوری‌ها، مستعمرات بین آنها تقسیم میشوند. با داشتن حالت اولیه تمام امپراطوری‌ها و تقسیم مستعمرات، الگوریتم رقابت استعماری شروع می‌شود. روند تکامل در یک حلقه قرار دارد که تا برآورده شدن یک شرط توقف، ادامه می‌یابد.

برای شروع الگوریتم، تعداد $N_{country}$ کشور اولیه را ایجاد می‌کنیم. N_{imp} تا از بهترین اعضای این جمعیت (کشورهای دارای کمترین مقدار تابع هزینه) را به عنوان امپریالیست انتخاب می‌کنیم، باقیمانده N_{col} تا از کشورها، مستعمراتی را تشکیل می‌دهند که هر کدام به یک امپراطوری تعلق دارند. برای تقسیم مستعمرات اولیه بین امپریالیست‌ها، به هر امپریالیست، تعدادی از مستعمرات را که این تعداد، متناسب با قدرت آن است، می‌دهیم. برای انجام این کار، با داشتن هزینه همه امپریالیست‌ها، هزینه نرمالیزه آن‌ها را به صورت زیر در نظر می‌گیریم.

$$C_n = \text{mac}\{c_i\} - c_n$$

۶ که در آن c_n هزینه امپریالیست n ام، $\text{mac}\{c_i\}$ بیشترین هزینه میان امپریالیست‌ها و c_n هزینه نرمالیزه شده این امپریالیست، می‌باشد. هر امپریالیستی که دارای هزینه بیشتری باشد (امپریالیست ضعیفتری باشد)، دارای هزینه نرمالیزه کمتری خواهد بود. با داشتن هزینه نرمالیزه، قدرت نسبی نرمالیزه هر امپریالیست، به صورت زیر محاسبه شده و بر مبنای آن، کشورهای مستعمره، بین امپریالیست‌ها تقسیم می‌شوند.

$$P_n = \left| \frac{c_n}{\sum_{i=1}^{N_{imp}} c_i} \right|$$

از یک دید دیگر، قدرت نرمالیزه شده یک امپریالیست، نسبت مستعمراتی است که توسط آن امپریالیست اداره می‌شود. بنابراین تعداد اولیه مستعمرات یک امپریالیست برابر خواهد بود با:

$$N \cdot c_n = \text{rand}\{p_n, (N_{col})\}$$

که در آن $N \cdot c_n$ تعداد اولیه مستعمرات یک امپراطوری و N_{col} نیز تعداد کل کشورهای مستعمره موجود در جمعیت کشورهای اولیه است. rand نیز تابعی است که نزدیک‌ترین عدد صحیح به یک عدد اعشاری را می‌دهد. با در نظر گرفتن $N \cdot c_n$ برای هر امپراطوری، به این تعداد از کشورهای مستعمره اولیه را به صورت تصادفی انتخاب کرده

و به امپریالیست Ω می‌دهیم. با داشتن حالت اولیه تمام امپراطوری‌ها، الگوریتم رقابت استعماری شروع می‌شود. روند تکامل در یک حلقه قرار دارد که تا برآورده شدن یک شرط توقف، ادامه می‌یابد.

با توجه به توضیحاتی که پیشتر ارائه شد، تابع برازش پژوهش به شکل زیر تعریف میشود:

$$f_{cost} = \lambda \left[\sum_{i=1}^n \sum_{j=1}^m z_{pi} x_{pi} z_{pj} x_{pj} \sigma_{ij} \right] - (1 - \lambda) \left[\sum_{i=1}^n z_{pi} x_{pi} \mu_i \right]$$

بطوریکه f_{cost} بیانگر مقدار برازش ذره یا کشور p است. به منظور اعمال محدودیت مربوط به تعداد سهام منتخب، متغیر $k_p^* = \sum_{i=1}^n z_{pi}$ و مجموعه Q تعریف می‌شود. Q مجموعه سهامی است که ذره (پرتغوی) P را در بر دارد و k_p^* تعداد سهام موجود در مجموعه Q را نشان می‌دهد. اگر فرض شود k تعداد دارایی مطلوب در سبد سهام باشد، در حالتی که $k_p^* > k$ باشد، از Q تعدادی سهم باید کم شود تا زمانیکه $k_p^* = k$ برای تصمیم‌گیری در مورد اینکه کدام سهم باید در مجموعه Q اضافه یا کم شود، میزان تاثیر نسبی هر یک از سهام بر تابع برازش (C_i) اندازه‌گیری می‌شود. سهام یا دارایی‌هایی که اثر نسبی آنها بر تابع برازش زیاد باشد، برای اضافه شدن به مجموعه Q در اولویت هستند و بر عکس سهم‌هایی که در اثر آنها بر تابع برازش کم باشد، برای حذف شدن از مجموعه Q در اولویت هستند، محاسبه C_i مطابق معادلات زیر انجام می‌شود:

$$\theta = 1 + (1 - \lambda)\mu_i, \quad i = 1, \dots, N$$

$$\rho_i = 1 + \lambda \frac{\sum_{i,j=1}^N \sigma_{ij}}{N}, \quad i, j = 1, \dots, N$$

$$\Omega = -1 \times \min(0, \theta_1, \dots, \theta_N)$$

$$\psi = \min(0, \rho_1, \dots, \rho_N)$$

$$C_i = \frac{\theta_i + \Omega}{\rho_i + \psi}, \quad i = 1, \dots, N$$

بنابراین در حالتیکه $k_p^* > k$ سهم با کمترین مقدار C از مجموعه Q حذف می‌شود و در حالتیکه $k_p^* < k$ سهم با بیشترین مقدار C به مجموعه Q اضافه می‌شود. همانگونه که اشاره شد ابعاد x_i موجود در هر ذره نسبت سرمایه

را گذاری را نشان می‌دهد، مجموع ابعاد x_i برای سهم‌هایی که در مجموعه Q هستند، باید برابر با یک باشد، اگر λ مجموع x_i ها باشد، با تبدیل $x_{pi} = \frac{x_{pi}}{\lambda}$ برای تمامی سهم‌های عضو Q محدودیت مربوط به معادله ۹ برآورد می‌شود. محدودیت $\varepsilon_i \leq x_i \leq \delta_i$ نیز برای سهم‌های عضو Q باید برقرار باشد. برای اعمال این محدودیت متغیرهای $e_i = x_{pi} - \varepsilon_i$ و $t_i = \delta_i - x_{pi}$ برای سهام‌های عضو مجموعه Q تعریف می‌شوند. δ^* مجموع t_i ها و ε^* مجموع e_i هاست. η مجموع $(t_i \times 1)$ هایی است که $t_i < 0$ باشد. ϕ مجموع $(e_i \times 1)$ هایی است که $e_i < 0$ باشد. توکات و همکاران (۲۰۰۳) در پژوهشی مسئله‌ی تخصیص دارایی چند مرحله‌ای را تحت سناریوهای بازده‌های نرمال و با ثبات تحلیل نمودند. آنها برای حل این مسئله از برنامه‌ریزی تصادفی و قوانین تصمیم‌گیری استفاده نمودند. آنها با استفاده از مدل‌های اقتصادسنجی همچون $ARMA$ و $GARCH$ ، مدل‌های استخراجی خود از بازده و نوسان دارایی‌ها را به‌اینده تعمیم داده و مقادیر بازده و نوسان آتی را پیش‌بینی نمودند. تحلیل‌های آنها به این نتیجه رسید که مدل‌سازی توزیع دنباله‌های پهن می‌تواند نقش بسیار موثری در تخصیص دارایی داشته باشد. مایادان و همکارانش (۲۰۱۰) از سبد سرمایه‌گذاری چند دوره‌ای با سنج‌های ریسک واریانس و چولگی برای بهینه‌سازی در بازار الکترونیسته استفاده کردند. سجادی و همکارانش (۲۰۱۱) سبد سرمایه‌گذاری چند دوره‌ای فازی با در نظر گرفتن نرخ قرض‌دهی و قرض‌گیری متفاوت ارائه کردند. سان و همکارانش (۲۰۱۱) مسئله بهینه‌سازی سبد سرمایه‌گذاری چند دوره‌ای را با الگوریتم جدیدی به نام بهینه‌سازی رانش ازدحام ذرات (DPSO) حل کردند و نشان دادند که عملکرد بهتری نسبت به بقیه الگوریتم‌های مورد بررسی دارد. گوپتا و همکاران در پژوهشی که سال ۲۰۱۲ توسط سدزر و همکاران انجام گردید، روندی پیشنهاد شده است که تخصیص دارایی یکپارچه را بر اساس فرایند تحلیل سلسله‌مراتبی، مدل میانگین-واریانس و برنامه‌ریزی آرمانی ممکن می‌سازد. آنها سناریوهای شرایط اقتصادی اتی و مشخصه ریسک سرمایه‌گذار را به عنوان عوامل موثر بر تخصیص دارایی در نظر گرفتند. در این رویکرد از روش AHP به منظور در نظر گرفتن شرایط بازار و ریسک سرمایه‌گذار و وزن‌دهی آنها از نظر اهمیت در فرایند تخصیص دارایی استفاده شده است، سپس بهینه‌سازی میانگین-واریانس به منظور تعیین بازده بیشینه به ازای سطوح مختلف واریانس-بازده صورت گرفته است که به علت منحصر به فرد نبودن این مرز کارا، در نهایت برنامه‌ریزی آرمانی به عنوان یکپارچه‌ساز تمام فاکتورهای به هم وابسته در تصمیم‌گیری تخصیص دارایی استفاده شده است تا هرگونه انحراف پایینی و بالایی از مقادیر نسبت‌های آرمانی که برای سه دارایی سهام، اوراق قرضه و دارایی‌های نقد که از مدل AHP به دست آمده است، کمینه نماید. در نهایت مقایسه نتایج حاصل از بازده و واریانس

5th National Conference on Management & Humanistic Science Research in Iran

5 July 2018 - Tehran University

پنجمین همایش ملی پژوهش‌های مدیریت و علوم انسانی در ایران
۱۴ تیر ۱۳۹۷ دانشگاه تهران

این پرتفو با شاخص S&P/TSX60 (به عنوان پرتفوی مرجع برای بازار کانادا) نشان داد که نسبت بازده به انحراف معیار برای پرتفوی مذکور ۵,۵۹۷٪ است در حالی که این مقدار برای پرتفوی بازار کانادا ۱,۰۷۰٪ می باشد. پیندوریا و همکارانش (۲۰۱۴) مدل چند هدفه میانگین-واریانس-کشیدگی را برای تخصیص سبد سرمایه‌گذاری ارائه کردند و نشان دادند وقتی که تابع توزیع دارایی‌ها غیرنرمال است، مدل‌شان می‌تواند به طور قابل توجهی سبدهای سرمایه‌گذاری بهتری را ایجاد کند. چانگ (۲۰۱۵) به مدل‌های ریاضی بهینه‌سازی سبد سهام پرداخت. در این مطالعه اشاره شده است که مسئله بهینه‌سازی سبد سهام یکی از ستون‌های ریاضیات کاربردی به شمار می‌رود. مسئله انتخاب پرتفوی یکی از انواع مختلف مسائل غیرخطی چندهدفه می‌باشد. همیشه در علوم مالی این مسئله وجود داشته است که چگونه سرمایه‌گذاری‌ها را برای تشکیل یک سبد بهینه ترکیب کنند بحث بر روی این مسائل را انتخاب سبد بهینه می‌نامند که پیشینه تاریخی آن به دهه ۱۹۵۰ برمی‌گردد. رهیافت مارکویتز برای حل مسئله مبتنی بر انتخاب سبد بهینه با کمترین ریسک و بیشترین بازده یکی از پرکاربردترین نظریه‌های مطرح در سطح بازارهای مالی بوده است. در این مطالعه، ابتدا مدل کلاسیک میانگین-واریانس مارکویتز مطرح شده. به منظور کارآتر کردن این رهیافت، ایده استفاده از گشتاور مرتبه بالاتر در مسئله بهینه‌سازی سبد در سال‌های اخیر مطرح بوده است. این ایده اولین بار توسط کونو و همکاران (۱۹۹۰) مطرح شد. با در نظر گرفتن اینکه، اگر توزیع بازده کالاها حول میانگین نامتقارن باشد گشتاور سوم یک نقش مهم را بازی می‌کند و در حالت خاص، سرمایه‌گذار اگر امکان انتخاب بین سبدهایی با میانگین و واریانس برابر را داشته باشد سبدی را ترجیح می‌دهد که گشتاور سوم بالاتری را دارد. در ادامه مدل‌های چندهدفه که تفاوتشان با مدل کلاسیک مارکویتز در اینست که سرمایه‌گذاران به غیر از دو عامل ریسک و بازده ملاحظات دیگری را در هنگام تشکیل پرتفوی خود مانند افزایش نقدینگی یا کاهش میزان فروش استقراضی و... را در نظر می‌گیرند و در این راستا مسئله برنامه‌ریزی چندهدفه تصادفی بوجود می‌آید که برای حل به مسائل معادل قطعی تبدیل می‌شوند.

نجفی و موشخیان (۱۳۹۳) به مدلسازی و ارائه راه حل بهینه برای بهینه‌سازی سبد سرمایه‌گذاری چند دوره‌ای با الگوریتم ژنتیک پرداختند. یکی از جذاب‌ترین حوزه‌های تصمیم‌گیری در شرایط عدم اطمینان بهینه‌سازی مالی است. مسئله انتخاب سبد سرمایه‌گذاری تک دوره‌ای از مسائل کلاسیک حوزه مالی می‌باشد اما این مدل بر پایه سه فرض محدود کننده بنا شده بود: اول، افق سرمایه‌گذاری کوتاه مدت است. دوم، هزینه معاملات در بازار در نظر گرفته نشده است. سوم، پارامترهای مسئله به صورت قطعی و از قبل معلوم هستند. این تحقیق به دنبال ارائه و حل مدلی می

5th National Conference on Management & Humanistic Science Research in Iran

5 July 2018 - Tehran University

پنجمین همایش ملی پژوهش‌های مدیریت و علوم انسانی در ایران
۱۴ تیر ۱۳۹۷ دانشگاه تهران

باشد تا بتواند بر محدودیت‌های بیان شده غلبه کند و مدل را به دنیای واقعی نزدیکتر کند. از این رو در ادامه مدلی تحت عنوان مدل بهینه‌سازی سبد سرمایه‌گذاری چند دوره‌ای احتمالی میانگین-نیم واریانس-ارزش در معرض خطر شرطی با در نظر گرفتن هزینه معاملات را ارائه و پس از مدلسازی آن، اقدام به حل آن با استفاده از الگوریتم ژنتیک شد. در این پژوهش برای حل مدل از داده‌های ۲۴ سهام از شرکت بورس اوراق بهادار تهران از دی ماه ۱۳۸۷ تا مرداد ۱۳۹۲ به عنوان ورودی‌های مدل استفاده شد. نتایج نشان داده است که این الگوریتم برای حل این دسته از مسائل مناسب و از کارایی لازم برخوردار می‌باشد. موشخیان و نجفی (۱۳۹۴) به بهینه‌سازی سبد سرمایه‌گذاری با استفاده از الگوریتم چند هدفه ازدحام ذرات برای مدل احتمالی چند دوره‌ای میانگین-نیم واریانس-چولگی پرداختند. یکی از جذابترین حوزه‌های تصمیم‌گیری در شرایط عدم اطمینان، بهینه‌سازی مالی است. مساله انتخاب سبد سرمایه‌گذاری تک دوره‌ای از مسائل کلاسیک حوزه مالی می‌باشد اما این مدل بر پایه سه فرض محدودکننده بنا شده است. از این رو در این پژوهش، ابتدا مدلی تحت عنوان مدل بهینه‌سازی سبد سرمایه‌گذاری چند دوره‌ای احتمالی میانگین-نیم واریانس-چولگی با در نظر گرفتن هزینه معاملات را ارائه شد. حل مساله سبد سرمایه‌گذاری چند دوره‌ای به خاطر غیرخطی بودن مساله، خیلی چالش‌انگیز است بنابراین پس از مدلسازی مساله با استفاده از الگوریتم بهینه‌سازی ازدحام ذرات چند هدفه و تک هدفه اقدام به حل مدل ارائه شده است. نتایج نشان داد که الگوریتم بهینه‌سازی ازدحام ذرات چند هدفه نتایج بهتری نسبت به الگوریتم بهینه‌سازی ازدحام ذرات تک هدفه ایجاد می‌کند. دارابی و همکاران (۱۳۹۵) به انتخاب پرتفوی بهینه سهام در شرکت‌های پذیرفته شده‌ی بورس اوراق بهادار تهران پرداختند. پرتفوی به ترکیبی از دارایی‌ها گفته می‌شود که توسط یک سرمایه‌گذار برای سرمایه‌گذاری تشکیل می‌شود. فرآیند انتخاب سبد سهام یکی از مسائلی است که مورد توجه محققین زیادی بوده است. معیارهای مختلف دخیل در این فرآیند طی زمان دچار تغییر و تحول شده و این وضعیت استفاده از یک ابزار مناسب پشتیبانی از تصمیمات سرمایه‌گذاری را ضروری می‌سازد. هدف این تحقیق ایجاد مدلی هوشمند جهت انتخاب سبد بهینه سهام با استفاده از الگوریتم تکامل تفاضلی مقید بهبود یافته می‌باشد. به این منظور، ریسک و بازده مورد انتظار شرکت‌های پذیرفته شده در بورس اوراق بهادار تهران بصورت ماهیانه مورد بررسی قرار گرفته است. نمونه آماری تحقیق شامل داده‌های مالی ۱۰۲ شرکت بورس ایران طی سالهای ۱۳۸۸ تا ۱۳۹۲ می‌باشد. نتایج تحقیق نشان می‌دهد که مدل ارائه شده با در نظر گرفتن تعاملات بین ریسک و بازده مورد انتظار می‌تواند منجر به انتخاب سبد بهینه سهام گردد. میرزایی و همکاران (۱۳۹۵) به بررسی کاربرد الگوریتم ژنتیک چند هدفه در بهینه‌سازی پرتفوی سهام با

استفاده از شاخص‌های تکنیکال پرداختند. اهداف کلاسیک دانش مالی مبنی بر موازنه بازده و ریسک و تحلیل آن در فرصت‌های مختلف، دستمایه بسیاری از پژوهش‌های مدیریت مالی بوده است. استفاده از شاخص‌های تکنیکال یکی از ابزارهای مدیریت پرتفوی به شمار می‌رود. این پژوهش به دنبال استفاده از این شاخص‌ها در استخراج قواعد معاملات سهام است. دوره زمانی پژوهش از ابتدای سال ۱۳۸۸ تا پایان سال ۱۳۹۳ و نمونه شامل ۲۱۶ شرکت می‌باشد. در این پژوهش در دوره زمانی ۱۳۸۸ تا ۱۳۹۰ با استفاده از شاخص‌های تکنیکال و الگوریتم ژنتیک چند هدفه با دو هدف حداکثر کردن بازده و حداقل کردن ریسک مدلی برای مدیریت بهینه پرتفوی به دست آمد و در دوره زمانی ۱۳۹۱ تا ۱۳۹۳ این مدل در مدیریت بهینه پرتفوی سهام به کار گرفته شد. به منظور ارزیابی این مدل، نتایج به دست آمده با شاخص کل بورس اوراق بهادار تهران مقایسه شد و مشخص گردید با استفاده از شاخص‌های تکنیکال می‌توان عملکرد بهتری نسبت به بازار داشت.

۳. روش‌شناسی تحقیق

این پژوهش از نظر هدف، پژوهشی کاربردی است، زیرا در حال بررسی و کاربردی کردن مدل خاصی در بازار سرمایه می‌باشد. روش پژوهش از نوع توصیفی و همبستگی می‌باشد که با استفاده از روش‌های آماری و اقتصادسنجی در گام اول به بررسی پرتفوی بهینه با استفاده از میانگین و واریانس پیش‌بینی شده برای هر یک از دارایی‌ها با استفاده از الگوریتم رقابت استعماری می‌پردازیم. اطلاعات مورد نیاز در این پژوهش جهت توزیع سرمایه در بین گروه‌های مختلف سهام، سری زمانی قیمت‌های سه ماهه سهام شرکت‌های حاضر در شاخص ۳۰ شرکت برتر عضو بورس اوراق بهادار جمع‌آوری شده است.

بهینه‌سازی پرتفوی عبارت است از انتخاب بهترین ترکیب از دارایی‌های مالی به نحوی که باعث شود تا حد ممکن بازده پرتفوی سرمایه‌گذاری حداکثر و ریسک پرتفوی حداقل شود. ایده اساسی نظریه مدرن پرتفوی این است که اگر در دارایی‌هایی که به طور کامل با هم همبستگی ندارند سرمایه‌گذاری شود، ریسک آن دارایی‌ها یکدیگر را خنثی کرده، بنابراین می‌توان یک بازده ثابت را با ریسک کمتر بدست آورد. برای اولین بار در سال ۱۹۵۲ مارکوویتز الگوی حل مسئله انتخاب بهینه دارایی‌ها (نظریه میانگین واریانس) را ارائه داد. وی مسئله را به صورت برنامه ریزی کوادراتیک با هدف کمینه‌سازی واریانس مجموعه دارایی‌ها با این شرط که بازده مورد انتظار با یک مقدار ثابت برابر باشد، مطرح کرد. ریسک گریز بودن کلیه سرمایه‌گذاران فرض اصلی این مدل است. این مسئله یک محدودیت

کارکردی دیگر نیز دارد که بر اساس آن مجموع اوزان دارایی‌ها باید برابر با یک شود. همچنین وزن هر یک از دارایی‌ها در پرتفوی باید عددی حقیقی و غیر منفی باشد. شکل استاندارد مدل میانگین واریانس به صورت زیر است:

$$\begin{aligned} & \text{Min} \sum_{i=1}^n \sum_{j=1}^m x_i x_j \sigma_{ij} \\ & \text{Subject to } \sum_{i=1}^n x_i u_i = R^* \\ & x_i \geq 0 \quad (i = 1, \dots, n) \\ & x_j \geq 0 \quad (j = 1, \dots, m) \end{aligned} \quad (1)$$

فرناندز و گومز مدل مارکویتز را با افزودن محدودیت‌های بالا و پایین برای متغیرها، اصلاح کردند و مدل CCMV یا مدل میانگین واریانس با مولفه‌های مقید را به وجود آوردند که شکل عمومی این مدل به صورت زیر است:

$$\begin{aligned} & \text{Min} \sum_{i=1}^n \sum_{j=1}^m x_i x_j \sigma_{ij} \\ & \text{Subject to } \sum_{i=1}^n x_i u_i = R^* \\ & \sum_{i=1}^n x_i = 1 \\ & \varepsilon_i \leq x_i \leq \delta_i \\ & x_i \geq 0 \quad (i = 1, \dots, n) \\ & x_j \geq 0 \quad (j = 1, \dots, m) \end{aligned} \quad (2)$$

بطوریکه ε_i و δ_i به ترتیب حد پایین و بالای متغیر x_i (نسبت سهم i در سبد سرمایه‌گذاری) می‌باشد. در صورتی که محدودیت مربوط به تعداد دارایی‌های منتخب به مساله اضافه شود، مدل مربوط به شکل زیر درمی‌آید:

$$\begin{aligned} & \text{Min } \lambda \left[\sum_{i=1}^n \sum_{j=1}^m z_i x_i z_j x_j \sigma_{ij} \right] - (1 - \lambda) \left[\sum_{i=1}^n z_i x_i \mu_i \right] \\ & \text{Subject to } \sum_{i=1}^n x_i = 1 \\ & \sum_{i=1}^n z_i = k \\ & \varepsilon_i z_i \leq x_i \leq \delta_i z_i \\ & z_i \in [0, 1] \quad (i = 1, \dots, n) \\ & x_j \geq 0 \quad (j = 1, \dots, m), x_i \geq 0 \quad (i = 1, \dots, n) \end{aligned} \quad \begin{aligned} & (3) \\ & (4) \\ & (5) \\ & (6) \\ & (7) \\ & (8) \end{aligned}$$

جدول (۱): آماره‌های توصیفی سری بازدهی‌ها طی دوره نمونه

آماره	سری بازدهی شرکت‌ها
<i>Mean</i>	۰,۲۹۴
<i>Max</i>	۵۳۸۵,۰۷
<i>Min</i>	-۱۱۸,۲۷۰
<i>S.D</i>	۰,۸۹۳
<i>Skewness</i>	۲۷۶,۴۱۵
<i>Kurtosis</i>	۱۱,۸۶۶
<i>Jarque- Bra</i>	۱۹۸,۱۹۵ (۰,۰۰۰۰)

منبع: یافته‌های تحقیق

با مشاهده جدول فوق می‌توان دریافت که، میانگین و انحراف معیار سری بازدهی شرکت‌ها در دوره مورد بررسی معادل ۰,۲۹۴ و انحراف معیار آن برابر ۰,۸۹۳ می‌باشد، که با مقایسه این دو می‌توان به وجود نوسانات زیاد موجود در این سری پی برد. آزمون نرمال بودن توزیع سری مذکور (آزمون جاک-برا) نیز بیانگر غیرنرمال بودن تابع توزیع چگالی احتمال این سری‌ها و نیز، ضرایب چولگی و کشیدگی آن نیز به ترتیب بیانگر چوله به راست بودن و کشیدگی نسبتاً بیشتر از توزیع نرمال داشتن این سری‌ها می‌باشد.

۴.۲. آزمون ریشه واحد، خودهمبستگی و واریانس ناهمسانی

در این قسمت از تحقیق به منظور جلوگیری از بروز رگرسیون کاذب در مدل به بررسی وجود ریشه واحد در متغیر تحقیق پرداخته شده است. در روش‌های سنتی اقتصادسنجی برای بررسی وضعیت مانایی متغیر بر این فرض استوار است که متغیرهای الگو مانا (پایا) باشند. در بیشتر موارد فرضیه مانایی با نامانا بودن و ریشه واحد سری (خودهمبسته بودن سری) آزمون می‌شود.

یکی از آزمون‌های ریشه واحد آزمون ADF می‌باشد که همانگونه که ذکر شد فرض صفر این آزمون دلالت بر وجود ریشه واحد در متغیر می‌باشد اما نقطه ضعف این آزمون و آزمون‌های مشابه در این است که بیشتر آزمون

ها دارای توان آزمون پایینی در برابر مانایی هستند و در نتیجه معمولاً فرضیه صفر پذیرفته میشود و در بیشتر موارد این رویکرد مرسوم، مانایی سری‌ها را به اشتباه رد میکند.

برای این منظور در این قسمت از تحقیق به بررسی آزمون ریشه واحد از طریق آزمون‌های یکی فولر افزوده (ADF) و فیلیپس پرون (PP) که فرض صفر این آزمون‌ها دلالت بر وجود ریشه واحد و نامانایی متغیر دارد و آزمون KPSS که قدرت بالایی در تشخیص ریشه واحد دارد و فرض صفر در این آزمون دلالت بر عدم وجود ریشه واحد و مانایی متغیر دارد بررسی خواهد شد. همانطور که در جدول (۲) ملاحظه می‌گردد، مطابق نتایج حاصل از آزمون‌های ریشه واحد دیکی فولر افزوده (ADF) و فیلیپس پرون (PP) شاخص بازدهی شرکت‌ها به دلیل اینکه سطح معنی‌داری گزارش شده برای آنها کمتر از ۰,۰۵ می‌باشد در سطح معنی‌داری ۹۵ درصد، فرضیه صفر مبنی بر وجود ریشه واحد در این متغیر رد شده و این متغیرها در سطح مانا می‌باشند، در جدول زیر به بررسی نتایج این آزمون‌ها پرداخته شده است:

۱۵

جدول (۲): آماره‌های آزمون ریشه واحد، خودهمبستگی و واریانس ناهمسانی سری متغیرها طی دوره نمونه

آماره	سری بازدهی روزانه شرکت
<i>ADF</i>	۵۲۲۱/۸۲(۰/۰۰۰)
<i>Phillips-Perron</i>	۷۹۰۱/۷۲(۰/۰۰۰)
<i>Box- Ljung Q(10)</i>	۴۸۸/۲۴(۰/۰۰۰)
<i>McLeod-Li Q²(10)</i>	۲۵۴/۲۱(۰/۰۰۰)
<i>ARCH (10)</i>	۱۵/۳۲(۰/۰۰۰)

منبع: یافته‌های تحقیق

با مشاهده جدول فوق می‌توان دریافت که آماره‌ی لیانگ-باکس (با ده دوره وقفه) برای بازدهی‌ها، نیز ضمن رد فرضیه صفر این آزمون مبنی بر «عدم وجود خودهمبستگی سریالی میان جملات سری»، بالا بودن مقدار این آماره، وجود خودهمبستگی میان وقفه‌های مختلف این سری را می‌رساند. همچنین، آماره‌ی مک‌لئود-لی نیز فرضیه صفر (مبنی بر عدم وجود خودهمبستگی سریالی میان مجذور بازده سری) را رد نموده، که در واقع بیانگر وجود اثرات

5th National Conference on Management & Humanistic Science Research in Iran

5 July 2018 - Tehran University

پنجمین همایش ملی پژوهش‌های مدیریتی و علوم انسانی در ایران
۱۴ تیر ۱۳۹۷ دانشگاه تهران

غیرخطی در این سری و نیز مؤید واریانس ناهمسان بودن آن، می‌باشد. گفتنی است که نتایج آزمون آرچ انگل (آزمون وجود اثرات ARCH) نیز با نتایج آزمون مک‌لئود-لی سازگار بوده و بر فرضیه‌ی واریانس ناهمسان بودن سری بازدهی‌ها صیحه می‌گذارد.

۴.۳. الگوریتم رقابت استعماری

در ادامه این بخش پارامترهای مورد استفاده در مدل از طریق الگوریتم رقابت استعماری برای انتخاب سبد بهینه در جدول زیر گزارش شده است.

جدول (۳): برآورد پارامترهای الگوریتم رقابت استعماری برای انتخاب سبد بهینه

۰,۹۹	ضریب میرایی	۵۰۰	تعداد کل مستعمرات
۰,۰۴	ضریب اتحاد امپراطوری‌ها	۱۰	تعداد استعمارگران
۱۰۰۰۰	تعداد نسل	۰,۳۰	پارامتر نرخ انقلاب مستعمرات
نامحدود	محدودیت تاخیر زمانی	۲	زاویه ضریب جذب و همگون سازی مستعمرات
نامحدود	محدودیت تعداد نسل	۰,۰۲	ضریب تاثیر قدرت مستعمرات در قدرت کل امپراطوری
۰,۰۰۰۰۰۵	محدودیت تغییر در تابع هدف	۴	ضریب جذب و همگون سازی مستعمرات
۱۰	تعداد گره	۲۵	پارامتر فیت شدن تابع

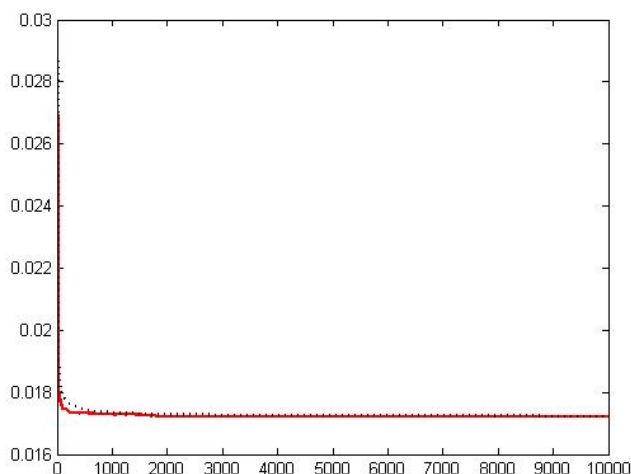
شکل (۱) مسیر پیموده شده توسط تابع ارزیابی برای رسیدن به نقطه بهینه را توسط الگوریتم رقابت استعماری را نشان می‌دهند. این نمودار تابع ارزیابی بر اساس اطلاعات ورودی می‌باشد.

5th National Conference on Management & Humanistic Science Research in Iran

5 July 2018 - Tehran University

پنجمین همایش ملی پژوهش‌های مدیریتی و علوم انسانی در ایران
۱۴ تیر ۱۳۹۷ دانشگاه تهران

نمودار (۱) - نمودار مسیر تابع ارزیابی بر اساس رقابت استعماری

با توجه به جدول بدست آمده و نتایج حاصل از وزن اختصاص یافته برای ۳۰ شرکت تشکیل دهنده سبد دارایی نتایج به صورت زیر می باشد.

جدول (۴): نتایج حاصل درصد وزن اختصاص یافته به شرکت های تشکیل دهنده پورتنفوی

پورتنفوی بهینه رقابت استعماری	نام شرکت	پورتنفوی بهینه رقابت استعماری	نام شرکت
۰	سایپا	۵,۳۱	صنایع پتروشیمی خلیج
۰	گاز لوله	۰	گسترش نفت و گاز
۳,۲۹	کشتیرانی جمهوری	۴,۱۹	سرمایه گذاری غدیر
۱,۳۸	نفت سپاهان	۲,۴۵	فولاد مبارکه اصفهان
۰	تراکتورسازی ایران	۳,۵۱	پالایش نفت بندر عباس
۲,۲۳	توسعه معادن و فلزات	۰	شرکت ارتباطات سیار
۴,۱۹	گروه بهمن	۰	مخابرات ایران

5th National Conference on Management & Humanistic Science Research in Iran

5 July 2018 - Tehran University

پنجمین همایش ملی پژوهش‌های مدیریتی و علوم انسانی در ایران
۱۴ تیر ۱۳۹۷ دانشگاه تهران

۰	بانک پاسارگاد	۴,۶۷	معدنی و صنعتی گل و گهر
۳,۲۳	مدیریت سرمایه	۲,۲۱	گروه مپنا
۱,۱۳	پتروشیمی شازند	۰	ملی صنایع مس ایران
۲,۳۸	حفاری شمال	۳,۳۲	پالایش نفت اصفهان
۱,۲۸	نفت سپاهان	۳,۲۵	معدنی و صنعتی چادرملو
۴,۲۹	پتروشیمی پردیس	۳,۴۸	پتروشیمی خارک
۰	ایران خودرو	۴,۱۲	پتروشیمی آبادان
۰	ایران خودرو دیزل	۱,۳۷	پارس دارو
۴,۴۴	لوله و ماشین سازی	۲,۷۴	بانک اقتصادنویین
۰	محورسازان	۴,۴۴	مهر کام پارس
		۰	پتروشیمی فارابی

بر اساس نتایج، می‌توان استفاده از روش‌های تکاملی، به ویژه روش‌های تکاملی چندهدفه را برای حل بهتر مسئله بهینه‌سازی سبد سرمایه و پیش‌بینی آن پیشنهاد داد. اعداد جدول بیانگر اولاً سهمی که باید در پورتفوی انتخاب شوند و ثانیاً مقدار هر سهم در پورتفوی می‌باشند. در نهایت در جدول زیر به بررسی عملکرد الگوریتم رقابت استعماری و روش سنتی بازدهی - ریسک بر اساس معیار RVAR یا معیار شارپ پرداخته شده است.

جدول (۹): وضعیت الگوریتم‌ها در تشکیل پورتفوی با اطلاعات ورودی بر اساس معیار شارپ

رتبه بندی عملکرد	عملکرد سبد بر اساس RVAR	نام روش
اول	۰,۸۹۷۶	رقابت استعماری
دوم	۰,۳۱۹۸	روش سنتی ریسک و بازدهی (مارکوویتز)

نتایج حاصله، صرفاً از بعد بهینه‌سازی، و از نقطه نظر سرعت همگرایی نیز قابل مقایسه می‌باشد؛ به طوریکه قواعد این نوع از مقایسه، در نظر گرفتن شاخص تعداد نسل برای رسیدن به پاسخ بهینه است. اما آنچه اخیراً بیش از پیش مورد توجه قرار می‌گیرد و عامل مهمتری نسبت به تعداد نسل‌ها برای سنجش سرعت است، بالأخص در بهینه‌سازی‌هایی که زمان اهمیت دارد (همانند مسئله تشکیل سبد و بهنگام‌سازی پورتفوی پیش از ایجاد تغییرات

اساسی در قیمت‌ها) شاخص مدت زمان دستیابی به پاسخ بهینه می‌باشد (چرا که نسل‌ها در روش‌های مختلف، تفاوت‌های بنیادی و ماهیتی دارند و تعداد نسل، ملاک مناسبی برای سنجش سرعت در شرایط استفاده از روش‌های مختلف، نمی‌باشد. جدول فوق نتایج رتبه‌بندی پرتفوی‌های منتخب الگوریتم رقابت استعماری و روش سنتی مارکویتز بر اساس ریسک و بازدهی را بر اساس مقیاس شارپ یا RVAR نشان می‌دهد. همچنین نتایج حاصله، صرفاً از بعد بهینه‌سازی، و از نقطه نظر سرعت همگرایی نیز قابل مقایسه‌اند؛ به طوری‌که قواعد این نوع از مقایسه، در نظر گرفتن شاخص تعداد نسل برای رسیدن به پاسخ بهینه است.

نتیجه‌گیری و پیشنهادات

هدف این مقاله بهینه‌سازی پرتفوی چند هدفه با استفاده از الگوریتم رقابت استعماری در ۳۰ شرکت برتر در بورس اوراق بهادار تهران بود. تئوری انتخاب پرتفوی در سال ۱۹۵۲ توسط مارکویتز ایجاد شد. مارکویتز اساس تئوری مذکور را مبتنی بر بهینه‌سازی ریسک و بازده پرتفوی متشکل از چندین دارایی مالی بنا نهاد. وظیفه اصلی مدل انتخاب پرتفوی، عبارت بود از تخصیص وجوه نقد بین اوراق بهادار مختلف به گونه‌ای که ریسک و بازده پرتفوی بهینه شود. مارکویتز در تئوری انتخاب پرتفوی خود فرض می‌کند که همه سرمایه‌گذاران، انتخاب‌های خود را بر اساس دو معیار ریسک و بازده انجام می‌دهند. این درحالی است که تحقیقات زیاد، همگی نادیده گرفتن سایر ترجیح‌های سرمایه‌گذاران را در مدل مارکویتز مورد انتقاد قرار داده‌اند. به طور معمول، سرمایه‌گذار در مسئله انتخاب پرتفوی به طور همزمان ترجیحات و اهداف متعارضی مثل بازدهی و ریسک را دنبال مینماید. انتخاب پرتفوی بهینه، یکی از موضوعات مهم در ادبیات مالی محسوب می‌شود که هدف‌های حداکثر کردن بازده و حداقل نمود ریسک سرمایه‌گذاری و در نظر گرفتن سایر ترجیحات را به همراه دارد. بنابراین، یکی از مشکلات اصلی انتخاب پرتفوی در برگیرنده انتخاب یک مجموعه سهام، دارایی، و یا اوراق بهادار با اهداف متضاد و غیر قابل مقایسه مانند بازده و ریسک است. در این مطالعه با توجه به کارایی روش الگوریتم رقابت استعماری در وزن دهی به سهام‌های سبد دارایی پیشنهاد می‌گردد انجام این تکنیک با روش‌های فازی نیز تلفیق شده و از این طریق عملکرد تکنیک هر چه بیشتر بهبود یابد. با توجه به اینکه در تصمیم‌گیری راجع به تشکیل پرتفوی، سرمایه‌گذار باید چندین عامل (مانند ریسک، بازده و ...) را باید در نظر گرفت و هنگام انتخاب سهام شرکت‌های مختلف به منظور سرمایه‌گذاری، باید این عوامل را با

هم مقایسه کرده و آن سهامی را که از لحاظ عوامل مورد نظر نسبت به سایر سهام موجود بهتر است را انتخاب و در آن سرمایه گذاری کند.

Abstract

Most optimization problems in the real world have several goals that are usually in conflict with each other. Investors in the capital market are also pursuing several goals for optimizing the stock portfolio. The main objective of this paper was to optimize multi-objective portfolios using the colonial competition algorithm in Tehran Stock Exchange. The statistical sample of this study includes the top 30 Tehran Stock Exchange (TSE) in the period of 1384-1394. For this purpose, we first used a self-assembled moving average (ARIMA) model to model the efficiency series. Then, in order to evaluate the asset portfolio risk, it was first calculated based on the homogeneous conditional variance (GARCH) models based on the Markowitz approach to risk calculation. Also, the results of this research show that the colonial competition algorithm is successful in creating portfolio portfolios. According to the findings of the research, the application of the colonial competition algorithm in selecting and optimizing stock portfolios is recommended and recommended. The successful performance of this algorithm is in continuous superiority to the market-leading certification portfolio, with its alleged compatibility with an issue that is undeniable and undeniable.

منابع

۱. راعی، رضا و پویان فر، احمد، (۱۳۹۱)، مدیریت سرمایه گذاری پیشرفته، تهران: سازمان مطالعه و تدوین کتب علوم انسانی دانشگاه‌ها (سمت).
۲. دارابی، رویا؛ وقفی، سیدحسام؛ حبیب زاده، سیدجواد و آهنگری، مهناز (۱۳۹۴)، انتخاب پرتفوی بهینه سهام در شرکت‌های پذیرفته شده‌ی بورس اوراق بهادار تهران به روش ICDE، فصلنامه دانش مالی تحلیل‌های اوراق بهادار، دوره ۹، شماره ۳۱، صفحه ۱۱۱-۱۲۲.
۳. سرمد زهره، عباس بازرگان، الهه حجازی (۱۳۸۳)، روش‌های تحقیق در علوم رفتاری - انتشارات آگاه.
۴. قاسمی، حمیدرضا (۱۳۹۰)، حل مسئله انتخاب سبد سرمایه‌گذاری با استفاده از الگوریتم‌های فراابتکاری در شرایط مجاز بودن فروش استقرایی، پایان نامه کارشناسی ارشد، دانشگاه صنعتی خواجه نصیرالدین طوسی - دانشکده مهندسی صنایع.
۵. کشاورز، ثمره (۱۳۹۲)، مقایسه مدل دو هدفه و سه هدفه بهینه‌سازی پرتفوی با استفاده از الگوریتم ژنتیک رتبه بندی نامغلوب NSGA II، پایان نامه کارشناسی ارشد، دانشگاه الزهرا (س) - دانشکده اقتصاد و حسابداری.

5th National Conference on Management & Humanistic Science Research in Iran

5 July 2018 - Tehran University

پنجمین همایش ملی پژوهش‌های مدیریتی و علوم انسانی در ایران
۱۴ تیر ۱۳۹۷ دانشگاه تهران

۶. موشخیان، سیامک و نجفی، امیرعباس (۱۳۹۴)، بهینه‌سازی سبد سرمایه‌گذاری با استفاده از الگوریتم چند هدفه ازدحام ذرات برای مدل احتمالی چند دوره‌ای میانگین-نیم واریانس-چولگی، فصلنامه مهندسی مالی و مدیریت اوراق بهادار (مدیریت پرتفوی)، دوره ۶، شماره ۲۳، صفحه ۱۳۳ تا ۱۴۷.
۷. میرزائی، حمیدرضا؛ خدای‌پور، احمد و پورحیدری، امید (۱۳۹۵)، بررسی کاربرد الگوریتم ژنتیک چند هدفه در بهینه‌سازی پرتفوی سهام با استفاده از شاخص‌های تکنیکال، فصلنامه مهندسی مالی و مدیریت اوراق بهادار، دوره ۷، شماره ۲۹، صفحه ۶۷-۸۴.
۸. نجفی، امیرعباس و موشخیان، سیامک (۱۳۹۴)، مدل‌سازی و ارائه راه حل بهینه برای بهینه‌سازی سبد سرمایه‌گذاری چند دوره‌ای با الگوریتم ژنتیک، فصلنامه مهندسی مالی و مدیریت اوراق بهادار (مدیریت پرتفوی)، دوره ۶، شماره ۲۱، صفحه ۱۳ تا ۳۵.

1. Bera AK, and Park SY. (2008), Optimal portfolio diversification using the maximum entropy principle. *EconomRev*, Vol 27:484-512
2. Çelikyurt, U., Özekici, S., (2002), "Multiperiod portfolio optimization models in stochastic markets using the mean-variance approach", *European Journal of Operational Research*, Vol, 1, PP 186- 202.
3. Li, D., Ng, W.L., (2000), " Optimal dynamic portfolio selection: multiperiod mean-variance formulation", *Mathematical Finance*, Vol, 10, PP 387-406.
4. Jana P, Roy TK, and Mazumder SK. (2007), Multi-objective mean-variance-skewness model for portfolio optimization. *Adv Model Optim*, Vol. 9, PP 181-93.
5. Markowitz, H., (1959), "Portfolio Selection: Efficient Diversification of Investments", John Wiley, New York.
6. Pindoriya, N. M., Singh, S. N., Singh, S. K., (2013), "Multi-objective mean-variance-skewness model for generation portfolio allocation in electricity markets", *Electric Power Systems Research*, Vol. 80, PP 1314-1321.
7. Szego, G. P.,(2002), "No more VaR", *Journal of Banking & Finance*, Vol 26, PP 1247-1252.
8. Takano, Y., Gotoh, J.y., (2011), Constant Rebalanced Portfolio Optimization under Nonlinear Transaction Costs", *Asia-Pacific Finance Markets*, Vol. 18. PP 191-211.
9. Wei, S.Z., Ye, Z.X., (2007), "Multi-period optimization portfolio with bankruptcy control in stochastic market", *Applied Mathematics and Computation*, Vol, 186, PP 414-425.
10. Yan, W., Li, S.R., (2009), "A class of multi-period semi-variance portfolio selection with a four factor futures price model", *Journal of Applied Mathematics and Computing*, Vol, 29, PP 19- 34.

5th National Conference on Management & Humanistic Science Research in Iran

5 July 2018 - Tehran University

پنجمین همایش ملی پژوهش‌های مدیریتی و علوم انسانی در ایران
۱۴ تیر ۱۳۹۷ دانشگاه تهران

11. Yan, W., Miao, R., Li, S.R., (2007), "Multi-period semi-variance portfolio selection: Model and numerical solution", Applied Mathematics and Computation, Vol, 194, PP 128–134.
12. Zhang, W.G., Liu, Y.j., Xu, W.J., (2012), "A possibilistic mean-semi variance - entropy model for multi-period portfolio selection with transaction costs", European Journal of Operational Research, Vol, 222, PP 341–349.
13. Zhang, X.L, Zhang, K.C., (2009), "Using genetic algorithm to solve a new multi-period stochastic optimization model", Journal of Computational and Applied Mathematics, Vol, 231, PP 114- 123